

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Csp/46/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118256678
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118256678.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica rozhodujúc sudcom Mgr. Stanislavou Salajovou v právnej veci žalobcu: H. H.Q., Q.. XX. XX. XXXX, U. F. XX,XXX XX F., štátny občan SR, právne zast. JUDr. Vladimír Sidor, advokát, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie sumy 518,11 Eur s príslušenstvom a o priznanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300,- Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 518,11 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 518,11 Eur od 30. 04. 2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 300,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 09. 04. 2018 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 518,11 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 3 dňa po doručení žaloby žalovanému a primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300,- Eur, titulom bezdôvodného obohatenia, a titulom primeraného finančného zadostučinenia. V žalobe uviedol že dňa 18. 04. 2013 uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500024084. V dôsledku porušenia povinností vyplávajúcich zo zmluvy so žalobcom, podal žalovaný návrh na rozhodcovský súd, aby zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 1 380,70 Eur s príslušenstvom. Dňa 18. 05. 2016 vydal Slovenský arbitrážny súd, zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov z. z. p. o., rozhodcovský rozsudok sp. zn. 185/08/15, ktorý bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 07. 11. 2017. Súd považoval rozhodcovskú zmluvu za neprijateľnú podmienku. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že výška RPMN uvedená v zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom. V zmluve je uvedená RPMN zmätočným spôsobom, nakoľko v bode 5 zmluvy je uvedená iná RPMN, ako v bode 6. Uvedené rozdielne výšky RPMN boli pre žalobcu ako spotrebiteľa nejasné a zmätočné, žalobca sa nemohol kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi, alebo nie. Zároveň je RPMN uvedená v zmluve nesprávne, pretože schválená RPMN vo výške 68,79 % uvedená v zmluve v bode 6 nezodpovedá skutočnej výšky RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku poskytnutého úveru, počet a výšku splátok. Žalovaný vykonal započítanie a započítal si sumu poplatku po poskytnutí služby vo výške 168,17 Eur, ktorú odpočítal z dohodnutej výšky úveru a v skutočnosti žalobcovi poskytol len 1 001,83 Eur.

Uviedol, že ak budeme vychádzať z výšky skutočne a preukázateľného poskytnutého plnenia veriteľom vo výške 1 001,83 Eur, pri výške mesačnej splátky 62,69 Eur, splatnosti 42 mesiacov, výslednou je RPMN vo výške 89,31 %. Obdobným konaním veriteľov sa už zaoberal Súdny dvor vo výške Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a. s. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný zároveň v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ani adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z., ani konečnú splatnosť úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Absencia týchto náležitostí zmluvy, rovnako ako aj nesprávna výška RPMN má za následok, že úver zo zmluvy je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Žalobca ďalej namietal neprimeranú výšku úrokovej sadzby, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru z úverov obchodných bánk v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, preto ide podľa neho o neplatný právny úkon. Na základe toho je potrebné výšku úrokovej sadzby považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru, preto je podľa neho úver bezúročný a bez poplatkov. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke NBS, bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 10,68 % pre podobné typy úverov zo začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci apríl 2013. Žalobca poukázal na rozhodnutia iných súdov v SR, ktoré úrokovú sadzbu vo výške 70,01 % považujú za neprijateľnú, v rozpore s dobrými mravmi, za neprimeranú zmluvnú podmienku, a tiež nekalú obchodnú praktiku. Ďalej je podľa neho vylúčený záver o tom, aby táto bola individuálne dojednaná, keď bod 8 zmluvy o úvere obsahujúci dohodu o poskytnutí služby, bol inkorporovaný priamo do zmluvy, pričom spotrebiteľ mal byť možnosť prijať, alebo odmietnuť zmluvu ako celok, bez možnosti ovplyvniť jej obsah. Zo strany žalovaného ide o účelové navyšovanie odplaty za úver, pričom plnenie z dohody o poskytnutí služby nie je skutočne spotrebiteľovi dodané a sám spotrebiteľ o takéto služby nežiadal, boli mu nanútené a v čase uzatvorenia zmluvy vôbec nebolo jasné, či predmetné služby vôbec bude potrebovať. Dohoda slúži výlučne záujmom veriteľa a jej cieľom je navýšiť odplatu za poskytnutie úveru, z týchto dôvodov sa nemôže jednať o platne uzatvorenú dohodu. Žalobca zaplatil v súvislosti s uvedenou zmluvou žalovanému 1 670,39 Eur, preto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 518,11 Eur, pretože má za to, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Podľa § 563 OZ treba podľa neho vychádzať z toho, že obohatený je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, a ak nedošlo k dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu, preto žiada úrok z omeškania od 3 dňa po doručení žaloby žalovanému.

2. Žalobca sa zároveň domáhal zaplata prumeraného zadostučinenia vo výške 300,- Eur podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s tým, že hmotnoprávnym predpokladom na priznanie práva na prumerané finančné zadostučinenie, je podľa neho úspech sporiteľa vo veci samej a nie je nevyhnutné, aby spotrebiteľ utrpel akúkoľvek ujmu, ale postačí, ak správanie sa veriteľa bolo spôsobilé ujmu privodiť. Žalobca má za to, že sú splnené všetky podmienky na vznik tohto nároku, keď ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil právo v konaní sp. zn. 10Cs/4/2016, pričom rozhodcovské konanie bolo iniciované žalovaným na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorá predstavovala neprijateľnú podmienku, žalovaný porušil povinnosti dodávateľa podľa § 53 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorý dodávateľom zakazuje používať v zmluvách neprijateľné podmienky, a existuje príčinná súvislosť, keď vzhľadom na skutočnosť, že zákaz používania neprijateľných podmienok sa vzťahuje na dodávateľov, porušenie tejto povinnosti a z toho plynúce úspešné uplatnenie práva spotrebiteľom na súde možno pričítať práve žalovanému. Spotrebiteľ nie je podľa neho povinný preukazovať ujmu, ktorá mu vznikla a takúto ujmu môže privodiť aj konanie žalovaného tým, že zakomponuje do zmluvy neprijateľné zmluvné podmienky alebo tým, že neuvádza obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Následkom týchto praktík je potom stres, stav neistoty a obavy o svoj vlastný majetok na strane spotrebiteľa. Samotná povaha prumeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovacie prax súdov SR (sp. zn. 3Co/101/2017 rozhodnutie KS Prešov, sp. zn. 7Co/100/2017 rozhodnutie KS Prešov, sp. zn. 7Co/101/2017 rozhodnutie KS Prešov, sp. zn. 11Co/159/2015 rozhodnutie KS Žilina, sp. zn. 18Co/285/2014 a sp. zn. 7Co/350/2015 rozhodnutia KS Prešov, sp. zn. 5Co/934/2015 rozhodnutie KS Trenčín). Žalovaný siahol na majetok žalobcu aj prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je v súdnej praxi považovaná rovnako za neprijateľnú podmienku, pričom zrážky sa realizovali už v čase prebiehajúceho rozhodcovského

konania, ako aj následne počas súdneho konania o zrušenie právoplatného rozsudku. Týmto spôsobom žalovaný obmedzoval žalobcu s disponovaním s jeho príjmom na základe nejudikovaného právneho titulu, ktorý tu v konečnom dôsledku ani neexistoval. Do februára 2018 tak žalovaný na základe dohody o zrážkach zo mzdy zrazil žalobcovi sumu 418,11 Eur. Zároveň bolo zamestnávateľovi žalobcu oznámené, že si žalobca neplní svoje záväzky zo zmluvy a neuhrádza splátky úveru, čo minimálne nepriamo malo vplyv na úsudok iných ľudí o osobe žalobcu, a rovnako negatívne zasahovalo do postavenia žalobcu, ktorý takýto neoprávnený zásah musel trpieť. Konaním žalovaného došlo k ujme na majetku žalobcu, a to za pomoci neprijateľných podmienok, ktoré sú zakázané.

3. Žalovaný k žalobe uviedol, že z článku 2 a článku 3 zmluvných dojednaní vyplýva, čo znamená údaj predpokladaná RPMN v bode 5 a čo hodnota RPMN v bode 6. Uvedený spôsob stanovenia hodnoty RPMN a predpokladanej RPMN nebol nikdy posúdený ako protiprávny, ani v rámci kontrolných činností vykonávaných napr. Slovenskou obchodnou inšpekciou. Údaj o RPMN nie je ani zmluvná podmienka, ani sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. Ani zákon č. 129/2010 Z. z. neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ. Tento zákon určuje aj to, kedy sa tento údaj má vypočítať - v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Ďalej žalovaný v súvislosti s údajom o RPMN poukázal na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pri podaní žiadosti o úver, údaj o dátume vyplatenia úveru známy nie je. Dohoda o poskytnutí služby predstavovala individuálne dojednanie, preto sa ani odplata za jej uzatvorenie nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN. Z ustanovenia § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. podľa neho vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní, nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by takýto postup bol v rozpore so zákonom. Samotná dohoda nebola podmienkou, ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je osobitne podpisovaná, to, že uzavretie dohody je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individuálne rozlíšenie dohody od ostatného obsahu zmluvy. Vzhľadom na uvedené je dohoda o poskytnutí služby individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 OZ. Žalovaný má za to, že zmluva obsahuje obligatórne náležitosti, a to termín konečnej splatnosti úveru, keď z ustanovenia článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára, ktorý je dňom konečnej splatnosti úveru. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Zmluva obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní. Pokiaľ ide o náležitosť výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, uviedol, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, nález Ústavného súdu SR III. ÚS 341/07. Pokiaľ ide o adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, uviedol, že táto je upravená v bode 12 ods. 12.1 zmluvných dojednaní. Výška odplaty je podľa neho v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Uviedol, že prednostné použitie občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo do občianskeho zákonníka zavedené od 01. 04. 2015 a na uzavretú zmluvu sa preto môžu použiť len tie predpisy z Občianskeho zákonníka, ktoré v roku 2013 osobitne upravili otázky neregulované Obchodným zákonníkom. Úprava výšky úrokov je pre úverovú zmluvu uvedená v § 502 Obchodného zákonníka, samotná výška odplaty bola v čase uzavretia zmluvy upravená v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Pri porovnaní výšky odplaty z hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je podľa neho na mieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom vzhľadom na spôsob jej určovania v korelácii s tým, že ide o odplatu na finančnom trhu, je práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu vo výške 47,29 % podstatným spôsobom neprevyšovala, za podstatné prevýšenie by bolo možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25 až 27 %. Ďalej poprel nárok žalovaného na primerané finančné zadostučinenie s tým, že neboli preukázané skutočnosti na základe ktorých by takýto nárok mohol uplatňovať a v uvedenej výške. Zákonná úprava podľa neho vyžaduje rozhodnutie súdu s výrokovou časťou, v ktorej sa konštatuje, že

konkrétne právo spotrebiteľa bolo porušené a spotrebiteľovi sa za takéto porušenie priznáva predmetný nárok.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 30. 05. 2018 poprel skutkové tvrdenia a právne posúdenie žalovaného a vo svojom vyjadrení opätovne uviedol, skutočnosti, ktoré vyplývajú zo samotnej žaloby. Pokiaľ ide o snahu žalovaného subsumovať spor pod režim Obchodného zákonníka, táto podľa neho nemá oporu v právnych predpisoch, pretože zásadu prednosti Občianskeho zákonníka poznal právny poriadok aj pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 102/2014 Z. z., teda aj v čase uzatvorenia úverovej zmluvy dňa 17. 06. 2013 (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21. 04. 2015). S odkazom na uvedené je preto podľa neho úrok vo výške 70 % uvedený v zmluve pri prednostnej aplikácii Občianskeho zákonníka v rozpore s dobrými mravmi, teda dohoda o výške úrokov je absolútne neplatná, ako by nebola dohodnutá, z čoho následne vyplýva bezúročnosť a bez poplatkovosť úveru vyplávajúceho zo zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia žalobca požaduje s prihliadnutím na následok, ktorý mu hrozil v prípade, ak by Okresný súd Banská Bystrica nezrušil rozhodcovský rozsudok. Rozhodcovský súd zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 1 380,70 Eur s príslušenstvom, čo je teda hroziaca ujma, pokiaľ by nedošlo k zrušeniu predmetného rozsudku. Suma 300,- Eur je preto absolútne primeraná, pričom zohľadňuje aj skutočnosť, že žalovaný vykonával žalobcovi zrážky zo mzdy, ako aj obavy žalobcu o jeho majetok a stav neistoty, ktorá existovala v čase rozhodovania rozhodcovského súdu.

5. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

7. Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

8. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9. Súd vykonal vo veci listinné dôkazy predložené stranami, a to oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, zmluva o revolvingovom úvere č. 8500024084, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru č. 8500024084, zmluvné dojednania, rozsudok okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Csr/4/2016 zo dňa 7.11.2017, karta klienta, prehľad vykonaných zrážok, výpočet RPMN, rozpis vzorca RPMN a inšpekčný záznam.

10. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že žalobca požiadal žalovaného o poskytnutie úveru, žalobca dňa 15. 04. 2013 v Banskej Bystrici podpísal formulár žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere. Túto vyplnenú žiadosť (bod 5 formulára) súd posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a Občianskeho zákonníka. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia návrhu žalobcu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu, a toto sa považujú v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý. Žalovaný v bode 6 žiadosti uviedol iné údaje oproti návrhu v bode 5, a to dňa 18.04.2013 v Bratislave, preto súd považoval konanie žalovaného nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere nemožno považovať za prijatie návrhu predloženého dlžníkom, pretože toto obsahuje aj ďalšie údaje, ktoré neboli uvedené v žiadosti, a to dátum splatnosti prvej splátky úveru, dátum splatnosti poslednej splátky úveru, periodicita splácania úveru. Súd tak dospel k záveru, že zmluva č. 8500024084 predložená v konaní nevznikla.

11. Následne súd nárok žalobcu na zaplatenie 518,11 Eur posudzoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka Súd mal preukázané, že žalobca prijal od žalovaného plnenie vo výške 1 101,83 Eur a žalobca mu uhradil 1 670,39 Eur z toho 418,11 Eur

bolo zrazených na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Na základe toho posúdil súd nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 518,11 Eur za odôvodnený.

12. Súčasne súd priznal žalobcovi aj náhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- Eur, keď dospel k záveru, že okolnosti prejednávaneho sporu odôvodňujú vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie v uvedenej výške. Pri posudzovaní dôvodnosti a výšky tohto nároku súd vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Csr/4/2016, ktorý vyhodnotil rozhodcovskú doložku za neprijateľnú zmluvnú podmienku a zrušil rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu sp. zn. 185/08/15 zo dňa 18. 05. 2016, ktorým bol žalobca zviazaný zaplatiť žalovanému sumu 1 380,70 Eur s príslušenstvom, to znamená, že žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva ustanoveného zákona. Zároveň súd vychádzal aj zo žalobcom deklarovanej ujmy, ktorá súvisela so snahou žalovaného domôcť sa vymoženia dlžnej sumy na základe dohody o zrážkach zo mzdy prostredníctvom zamestnávateľa žalobcu, a s neistotou, ktorá existovala u žalovaného v čase rozhodovania rozhodcovského súdu, v ktorom sa žalovaný domáhal voči nemu sumy 1 380,70 Eur s príslušenstvom.

13. Záverom súd konštatuje, že v prípade, ak by aj nedospel k záveru o neexistencii zmluvy o spotrebiteľskom úvere, považoval by úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tento vyplýva iba z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi ako jednostranného právneho úkonu. Žalovaný v čase podpisu žiadosti nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a nasledujúcich splátok vrátane tej poslednej, teda nevyjadril vôľu byť touto časťou zmluvy viazaný. Oznámenie veriteľa posúdil súd ako nový návrh, pričom nebolo preukázané jeho prijatie zo strany spotrebiteľa v písomnej forme, preto zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme. Pokiaľ ide o výšku RPMN súd má za to, že táto nebola vypočítaná správne, pretože celková výška úveru, ktorá bola poskytnutá žalobcovi bola vo výške 1 001,85 Eur a poplatok za dohodu o odklade splátok vo výške 168,17 Eur, ktorý bol odpočítaný z výšky úveru, nebol zahrnutý do výpočtu RPMN. Súd sa nestotožnil s obranou žalovaného, že ide o náklady, ktoré sa vzhľadom na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. nezapočítavajú do výšky RPMN.

14. Súd sa zároveň stotožnil aj s vyjadrením žalobcu, že dohodnutý úrok 70,01 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31. 07. 2009 a sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26. 04. 2012 súd konštatuje, že úroková sadzba, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednaní úveru s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek, je v rozpore s dobrými mravmi. Priemerné úrokové miery z úverov predstavovali v dobe poskytovania pôžičky (apríl 2013), pri nových spotrebiteľských úveroch splatných od jedného do piatich rokov výšku 10,68 % ročne. Tieto údaje vyplývajú z prehľadu NBS dostupného na internetovej stránke NBS. Úrok v tejto veci 70,01 % ročne dosahuje viac ako 6-násobok priemernej sadzby, preto odporuje dobrým mravom, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť dohody o úroku v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Okrem toho je tento úrok v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Podľa súhrnných informácií o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch predstavovala priemerná RPMN pri obdobných úveroch 48,52 % (údaj je uvedený aj v zmluve o úvere). Žalobca však žiada ako úrok 70,01 % ročne, ktorý prevyšuje tento priemer o viac ako 25 % ročne, čo možno považovať za podstatné prevýšenie odplaty obvykle žiadanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

15. Pokiaľ ide o žalobcom uvádzané ďalšie skutočnosti týkajúce sa náležitostí zmluvy, neprijateľných zmluvných podmienok a neplatnosti zmluvy, súd vzhľadom na vyššie uvedený záver a hospodárnosť konania tieto ďalej nevyhodnocoval.

16. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu, s tým, že v spore bol v celom rozsahu úspešný žalobca, preto má nárok na náhradu trov proti žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.